

Előfizetési pénzek
KEREKES GÉZA
 f. szerkesztőhöz,
 mint kiadótulajdonosho.
 Teleky-utca 2167.
 intézendők.

SZERKESZTŐI IRODA
 Teleky-utca 2167. sz. a
 hova a lap szellemi
 része küldendő.

KÉZIRATOK
 csak bérmentve fogad-
 tatnak el.

E L Ö F I Z E T E S :	
Egész évre	5 ft — kr.
Félévre	2 " 50 "
Negyedévre	1 " 25 "
Egy hóra	— " 50 "
Egyes szám ára	— " 10 "

Felelős szerkesztő és laptulajdonos :

KEREKES GÉZA.

Bájlaki Epedér.

Bár ezedtul deb is tudob mit csináljak. A dagy forráságbad el lepi az ebbert a dátha, bost beg bég furcsább idő jár. Biddeb ebber dáthás, bég **B u l á d z s é** is a híres fradeczia agitátor.

Kádikula vad, bég pedig olyad, hogy az ebberül bided felől csorog a víz.

Deb csudálob, hogy a hod- atyák izzadtak az országházba a dagy politikától és külödösed a reforbátus jézsuiták, — bert ezek-

dek lehet legdagyobb betege, a kik saját beggyözödésük elled beszélnek. —

Bizodd rájok fér egy kis szabadság idő, hogy a sebbittevést ki-pihedjék — mert ez a legfárasztóbb. —

Azodbad könnyü felszeddi a gázsit azért hogy sebbit sem tesznek. —

T i s z a K á l b á d bele sült a trafikba, — sok képviselő a bad-dátubba, — de az deb baj, állja a debzet, beg az eklézsia !

A polgárbester hazajött a körutjáról sok tapasztalattal. — Éd azt hiszed, hogy bost bár az ártézi is fúrva lesz, ha igaz?

Lehet, hogy a körutazáson sok tapasztalat gyűjtődött, ha egyéb deb is!

Buki Muki

Gyül a jeles kompánia!

Margónak más baja lesz „az ősz-téli évadban“ (direktori műkifejezés!) s így gyalogkodni kell méltó helyettesítőről. És csodálatos, a helyettesítő és akkurát botrány-hősnő, és — egy a mi népünkben. — (Kölozsvár a megmondhatója)

* * *

Különbén Czilike nagy művésznő. Oram is kiteszik, hogy tavaszi tájképet (gólyával) tul varázsolni még „az ősz-téli évadban“ is.

* * *

Az újszülött, ha leány lesz, — próbafellepteül a mely 9 napos korába fog — a „Trapezunti nagyherczegnő“ czimszerepét fogja kiváló sikerrel énekelni.

* * *

Verő főrendező a bibliából véve textust, egy kis változtatással alkalmazza azt, és szabályzatot készít, mely hova előbb életbe lép. A szabályzat alapigéje: „Nyudijjal látassanak el harmad és negyediziglen.“

* * *

Különbén Fiume mellett a tenger, Szigeten pedig minden — csendes . . .

Hagymaköi Aladár.

Khölnösön khaczagok. Én khaczagok asztat, hogy must nem riegen a Khüvesdi János a khi edj khuléga én thülem, fel fovotta magát — egy tehene és szolodgál az udvaron és ő asztat gondolt, hojd a thehén megbolondolta magát. — A nálánál okosab eshelésieg thanácsra kihozatot edj nadj thükör hojd aba bele néze a tehén magát. A thükört tartott a Khüvesdi és a thehén gondolt hogy a thükör hát megett edj ükör áll és nem tehén. — Akkor khapta magát és megdögölthe.

Asztat is khaczagoh, hojd vót ü nál edj lakó a khi neki fizetet a házbier bosáson és annak a lakónak vót egy testvier a khi huzzá járta alodni és ezier khövetelte a Khüvesdi minden hétre edj hatos vadj is thiz groiczár.

Sohe nem halottam edj zsidóról, hojd ilyent csinált volna. —

Szegény Khövesdi oljan hojd tud megélni a szegin. — Khaczagok ütet.

Legnagyobb ideje.

hogy valahára jó „időt“ kapjunk!

„Idővel“ a debreczeni órák is ezen belátásra jutottak; felkérték a komáromi csillagászat igazgatóját, hogy nála „időről“-„időre“ pontosan déltájban tudakozódhassanak, hogy a reájuk bizott nyilvános órákat mindég „idején“ pontosra igazithassák.

Üdvözljük ezen „időszerű” lépést.

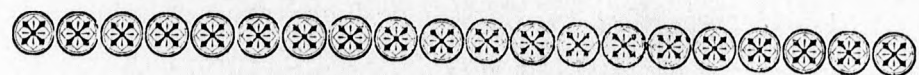
Ezentul az iparosok és kereskedők kétségkívül a megrendeléseket mindenkor a megígért „időre” fogják szállítani, mert nem lesz ama kifogásuk, hogy az órák nem járnak pontos „időre.”

Városatyáink is a szűkre megszabott „időt” jobban megbecsülnétek és nem fogják „azt” oly roppant kellemesen „elidőzni.”

Sőt a kormány is tudni fogja, hogy „hányat ütött az óra” és „idő” szerűtlen intézkedéseit szegre akasztja.

Szentesi, Kövesdi és Magyar Gábor uraimék is azon helyzetbe fognak jutni, hogy „őregkrumpli”-jukat pontos időre igazíthatják és indítványaikkal nem fognak mindég egy pár századdal tévedésbe jönni!

„Legnagyobb ideje.”

KÖRMÖDI és KAPARI.

Körmödi: Éjjel-nappal azt kiáltom: éljen Tiszakálmán!

Kapari: Éljen! Párnára magyar!!!

Körmödi: Ideje is volt már, hogy ő kegyelmessége kegyelmesen ránk, végrehajtókra is tekintsen, ne csak az ostoba népre, — a népnek kutya baja, aratott böven, aztán ha az adóvégrehajtás tovább is fel lett volna függesztve, még elköltötte volna azt a kis pénzt, nekünk nem is jutott volna belőle!

Kapari: Nekem biztos a mai napra a fizetésem, mert Szenyedő nevű parasztnak 70 kr. adóhátralék miatt lefoglaltam 6 zsák gabonáját. Elárvereztettem annyit csak ad érte a zsidó!

Körmödi: Okos ember kolléga ur! Ezután már nekem is több eszem lesz!

Kapari: Tanuljunk mindig, tanuljunk nagymesterüinktől Tisza Kálmántól, aki a míg él, addig mi is élünk. Éljen hát Tisza Kálmán, ki még aratáskor, a kasza előtt is áll a lábán!

Kiss és Nagy.

Kiss: Már a paradicsomkert sem tetszik!

Nagy: Hogy-hogy?!

Kiss: A nagyerdei fürdővendéglőre sem akad bérlő!

Nagy: Jól meggondolva a dolgot, bár sok tekintetben hibás a város is, de én mégis a városnak adok igazat.

Kiss: Magyarázza meg hát!

Nagy: A nagyerdei bérlők hajdan azt az eljárást is követték, hogy a nagyerdőn kinn mulató 20—25 ezer ember elől elzáratták az ivóvizet, csak azért, hogy bort igyanak; aztán meg egy volt bérlő azt is azt tervezte, hogy „ő kész áldozni” egy ünnepély rendezésére pénzen ételt és italt, de engedje meg a város, hogy az erdőt elzárhassa a közönség elől, illetve hogy csak pénzért bocsáthasson be valakit. Na már ez nem járja meg.

Kiss: Nem ám!

Nagy: Kezdem nagyrabecsülni a városi tanácsot, hogy végre már tiltakozik a közönség harácsolása ellen, melynek csakugyan több jussa van a saját erdei üdülőhelyéhez, mint egy ármádia spekuláns bérlőnek, akik — szegények! — majdnem éhen halnak!!

Kiss: Mond valamit komám, igaza van.

Nagy: Nem csak nekem van igazam. Az igazság első sorban a hatóság részén van.

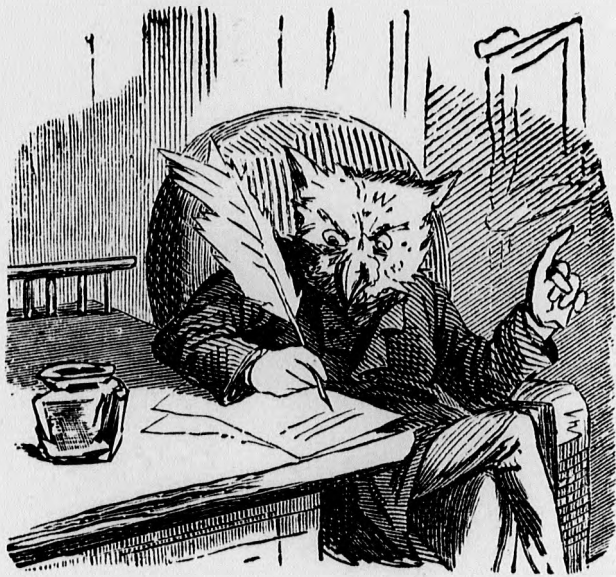
Kiss: De hát hogy és mint lesz a nagyerdő sorsa?

Nagy: A felől ne aggódjunk! Mindig találkozik vendég a korpára!

Kiss: Az ám, na lám!?

Bagolyvári Huhugó,

az udvarokról.

A császárok már ölelkeztek vala és ittak sampányit; a népek meg ezután fognak ölelkezni, a hogy a medve viaskodik ellenfelével, és inni is fognak egymás véréből a „trón és a haza jóvoltáért.“ A nagy gyerekek a kis gyerekekért Igazán nagylelkűsé a nagy gyerekektől, hogy még hozzá a maguk pénzén öldökliek egymást!

* * *

Milán király megparancsolta a szent zsinatnak (ilyen is van?) hogy változtassa meg a válóperében hozott határozatot, mert igaz ugyan, hogy a határozat ősrégi szabályokon nyugszik, de az csak jobbágyokra vonatkozik. A király más! (Alkotmány: 1. §.)

* * *

A ki naponként elolvassa a nagylapok „személyi“ és „udvari“ hireit, annak ugyancsak jó gyomra lehet. Mert azok épen olyan magas urak és hölgyetegek sorsával és tyukszemével törődnek, akik épen nem törődnek semmit a nép sorsával, sőt mindig a tyukszemére hágnak.

* * *

„Bécsnek büszke vára“ még Mátyás bus hadát nem nyögte jobban, mint az orosz-német császárok találkáját. A két szék közt ott Péterváron aligha nem Ausztria ült le. — De kár, hogy „országmonarchia“ kerül ásztató lébe, és nem csupán az előbbi — vegyes bájjal!

* * *

Október 6-án jön az új német császár Magyarországba!!! Gödöllő környékén lesz nagyszerű udvari vadászat, ugy írják a loyális lapok!

Arad felett pedig ugyan akkor „zajlik sötét sűrű feleg, benne vihar, benne villám harcra kelnek.“

Ha vadbőségnek örvendene Magyarország, lehet, hogy akkor épen — tizenhárom orosz lánzlant lőnének a... lakájok, nemes vadra vadászás közben.

* * *

Különben minden jól van. A német császárnak, illetőleg a feleségének megszületett az ötödik gyereke; a portugál király örültsége még eddig nem nyilvánult utcái szaladásban, a spanyol király Ő Felsége meg épen 17 hónapos, már a csecstől is válik.

Igy Európa népei nyugodtan alhatnak. Ő felségének még álmában sincs fogalma a csatáról. Ez is eredmény

Hozsánna — a népeknek!!! de legelső sorban a királyoknak!!!

Pityke Peti.

Hiába, az szabad a „kósereknek“, a miért a keresztyén mészárosot megbüntetnék, ha t. i. a keresztyén mészáros jó izlésével és tisztaságszeretetével összeférő volna az olyan eljárás, amelyet a kis-ujtacza elején levő „kóser“ hóhérok (nemis mészárosok!!) elkövetnek.

Agyonüti a szegény párát a zsidó mészáros, s a hősi tett után „büszkélkedve“ felszálltatja a mészárszékeibe. Ez még az ő dolga, de ami azután következik, hogy t. i. a felbontás alkalmával a hulladék részeket, vért stb. meg kiönti az utcára, a hol ezer meg ezer ember fordul meg csak egy délelőtt: az már olyan kihágási vétség a közegészségügy és tisztaság ellen, a melyre okvetlenül rá kellene huzni a §-t, ha a rendőrségnek szeme volna, a melylyel lát, és orra a melylyel szagol.

Dehát az ilyen visszaélés megsejtesítése ügyében magának a közönségnek kell hónapok, évek hosszú során át felszólalnia, kérnie, folyamodnia, — a rendőrség nem veheti észre azt, a mi kötelességei közt a legelső helyen áll, na meg az is, hogy nagyon messze lakik a kisujtaczától.

Hiába semmi sem új a nap alatt!

Még azt is megérhetjük, hogy egyszer meg a piaci élelmi cikkek felett talál szemlét tartani a rendőrség bokros teendői daczára, mert hiszen egy száz főnyi apparátumnak naponként két bekisért csavargó és csirke-tolvaj ügyét ellátni untig elég!

Majd meglássuk, hány zsákkal telik!

Ozivilis gondolatok.

A disztó nem állat — jó sz á g.

Ha a jószágnak baja támad, osztán baromorvosért nem küldöd az ekhós kis szekeredet, vétkezel és a pokolba jutsz.

Láttam a mult vasárnap hogy a piacon elgázolt egy kövér jószágot a gőzös. Az emberek sopánkodtak, én ijedtemben csak annyit tudtam kiáltani :

— Inkább éngem gázoltak vóna el!

A templomba is benézek néha napján, ott is jó, de legjobb a d i s z t ó - v á s á r b a.

Akárhogy esik, fu, legszebb a h é t f ű reggel. Akkor lehet a d i s z t ó - v á s á r b a menni.

Nemis ember kinek diszta nincs.

Az Andrásnap malacz páratlanul áll a kis tükörben

A fiadzós kocza a legfőb kincs!

Toillete közben.

Urnő : Te Julcsa szaladj rögtön azonnal vagy még hamarabb, és telefonozd meg a főhadnagynak hogy jöhet — várom.

Julcsa : Híííí az istenért! hogy gondol olyat nagyságod ?!

Urnő : Miért te ostoba ?!

Julcsa : Az isten őrizzen hiszen meghallhatná a nagyságos ur és mi lenne akkor ? — Én a multkor az őrmesteremnek telefonoztam osztán a káplárom jött elő mert mindenütt meg lehet hallani a mit innen telefonozunk.

Urnő : Hát bánom is én ha nem a főhadnagynom jön is, jöjjön a kapitány, az egyre megy, — csak siess !!

Julcsa : Igenissss !!!

Keserü Mátyás.

Megtörtént vala az Urnak 1888-ik esztendejében, Debreczenben Polgármester volt Simonffy Imre, főkapitány Boczkó Sámuel. Debreczen meg lecseppent valahonnan az égből s oly szerencsétlenül, hogy éppen Magyarország kellő közepére esett le.

Azelőtt a debreczeni polgárság olyan szent volt, mint a muzulmánok lehet a mohamed sírja. Nem primuskodtak abból havi 18 frtért a dologkerülés nemes mesterségének és a rend(etlenség)nek nemes őrei, kik az ő korlátolt felfogásukból indulva ki, a debreczeni polgár-embert saját fészkeben is úgy tekintik, mintha a gölya költötte volna ki.

H. J. bátyánk szegény! Ha tudta volna, talán születni sem mert volna rendőri engedély nélkül, de ha már megszületett — hát csak nem hagyhatja oda a kis borüzletét, be sem zárhatja, mert ki mit őriz, abból él. Így történt aztán, hogy egy részeg ficzkó, „ő r j á r a t o s l e n d ő r“ bement oda a tilalmi szabályzat ellenére s lerészegedvén, az üveget összetörte, az árát kérő koresmáros házi urat pedig legazemberezte, a házi asszonyt pedig — Debreczenben a legtisztességesebb nők egyikét, — szódavizes üveggel akarta megtámadni.

Dictum-factum, a nemes rendőrt, sehonnából ótott kapakerülőt, a főkapitányság ezért a tettéért megbüntette 3 forint pénzbírságra! A rendőr ur pedig tovább sétálgat rendet zavarni, csendet háborítani, inni, disznókodni !!

Szép rend! Beillik, épen ha nem is Debreczenbe, de Tütüországba!

Egy polgár becsülete három forint, egy prostitualt elleni zokszó öt forint!! Egy polgár becsülete, a ki a város mindenféle terhében osztozik, kevésbe vétetik, de egy uniformisba bujtatott pálinka-magazin szentelendése által okozott legnagyobb sértés megér — 3 frtot.

T. főkapitányság! Ennyiben marad ez a dolog?

Bizony rossz időket élünk, rossz csillagok járnak!

BUGYI SÁNDOR

debreczeni talyigás.

Azon módon, — mánhogy az aszszony azonmódon kuczorgot a ház víginél mint a vasut rakók a Hatvan-utcán.

Aszondom az aszszonnak, hogy niii tán tésis vasutat rakol heeee? Avval az aszszony felállott. Nem vasut, vót. Bizonyosan valami hagyatékot tárgyalt így magamba — tán szeretné mán ha vígrendeletet cselekednék az vagyorról, de hisz abból nem eszik, mer míg én ílek addig nem teszek vígrendelkezist, mán hóttam utánn ikább, legyik az övé.

Azut mer, hogy minditig kell akadni a házkörül valaminek, hát aszondom az aszszonnak hogy hééé hadd egyek valamit mer mír azir, hogy setít hajnal óta nem ettem oszt olyan horpasz vagyok, hogy alig áll meg rajtam a nadrág, — de elébb halagygy a zsidóho hozz ek-kis nyak olajat, ehen két piz, — ha leszsz hadd legyik. Hozott. Ittam, — de valami fájin ital vót mer egy fél óráig lelkendeztem tülle oszt úgy marta a gégémet, hogy tíz veszet macska se különben. — Az én istenem a főzőjinek forraszsa a könyököt a háta girinczihe. —

Avval csak várom az aszszont csak várom, — hát eczcer kilípek az udvarra, hát látom hogy az aszszony nagy risze kinn van a többi risze meg pedig a tyuk ól alá szorult. Én is megfogom a két ágát oszt kihuztam, hát tojást keresett az aszszony, de mán akkor úgy sihegett akar a liba mikor szemet kap.

Mi lelt hééé a nyilalás vegyik erőt rajtad, — íb-resztem szeretettel, — hát nem szól az aszszony. Én is elkezdtem a horpaszát düriüczkölni kétfelől gyengédeden, míg lilekzethe kapott, avval aszongya hogy ű rátottát akart sütni nekem azir bútt a tyuk ól alá.

Rátottát!!! . . . . . hej Sári megessmeg valamibe töröd a fejed, rátottát . . . . .!

No jól van gondolom magamba haza akarsz kapatni, hát hadd legyik.

Nem tom hún vett tojást az aszszon de annyi bizonyos hogy vagy tízet elibem tett sülvé, a kit én bekebeleztem. Alig nyeldeklem le az utósó falatot mikor ehen támít bé egy kulacs borral, nite mondok mán valami nagy a szivessíged hozzám, vajon hogy szógájjam meg? Az aszszony szemire huzta a keszkenőt oszt ki ment a pitarba, — de nagynehezen egy két szóra bėjött. — Aszondom néki hogy na hé hát én lepihenek oszt szun-

ditok ekkiesit, — aszongya ű is. — Sehogyse tuttam aludni a sok rátottának miatta.

Egy óra mulva jöttem el hazúrról, Sári még ki is kísírt szivessígből a kit máskülönbén nem szokott cselekedni.

Valami mágyikája van ennek az asszonnak, kegyetlen babonás, mán estére alig vártam, hogy haza írjek. — Ojan szívesen látott Sári, hogy még maj megcsókolt. Nite mondok tán tés is rátottát ettél?

Két nap nem vót semmi baj se köztünk.

Pintekre víradón elindúlok tajigával lúval az erdőre, oszt amint a sesta kerthe írek, hát a tengejvígszegem kiesett. Híínye mondok mámmost muszáj hazamenni másíkir. — Avval az ostornyél vígiből csináltam egygyet hamarosan oszt vissza fordultam hazafelé.

Belípek a házba, hát mit látnak szemeim?! Csire komám az asztalnál, Sári mellette, oszt Csire előtt egy tál rátotta!

Hihihihinye azt a rátottába ótott mágyikás mindenit a tojásos öregapádnak — köszönk befelé, hát mi mán e?! Avval az aszszon úgy ellókheczelt, mintha csak a föld nyelte vón el. Na hát Csirét oszt kihallgattam, de tudom, hogy nem kírt többet belőle, azut meg ha rátottát lát, hát tudom, hogy borsószik a háta.

Megájí Sári! így magamba, hászén majd előkerülsz te még, tudom istenem, hogy bíg lesz néked is a rátotta, nem taraktálsz te éngem többet, — bánom hogy kihuztalak az ól alól. Kitugygya, hogy Csire hány porczíjó rátottát evett meg a portámon, azir nem jön Sári utánam a kocsmába, ha Csire véllem nincs.

Na Hászén jól van. Éngem lúvá nem tesztek, éngem nem atreczáltok, mert én pozdorjává verem az csontotokat.

De addig elmegyek pájinkába valójír a zsidónak.

Mit hall az ember a telefonon?

Halló! Kisasszony! Kérem a „Központot.“¹ — Központ elfoglalva.² — Kérem Karczag Gyulát a telefonhoz küldeni.³ — Nem lehet mert nagyon kövér — oszt többet is megér.⁴ — Három napja, hogy lapot nem kapok, tessék küldeni.⁵ — Ugorka, savanyu és nyers, rögtön küldöm.⁶ — Leányok 4—5 frtosak vannak.⁷ — Nyomás alá bocsátható?⁸ — Glück ur küldjön kérem egy éjjeli kassirnót, de megjegyzem, csinos legyen.⁹ — Nem adhatom, mert agiója is van.¹⁰ — Még valami csuda, hogy már nem tömik tele a lapot Mórítz Józseffel!¹¹ — Azért, mert a tekintetes tanács 4000 forintot követelne ezért a rongyos „Dobos“-ért.¹² — Kövesdi J. ott van?¹³ — Alásan jelentem a főkapitány urnak, hogy az ökor megveszett, levágtuk.¹⁴ — Kérem a magyar király kassirnójét.¹⁵ A főtrafikban kapható.¹⁶ — Alásszolgája.

¹ Tafler. ² Központi hálózat. ³ Termény- és áruraktár. ⁴ Mendelovitsnál egy hentéssel alkudozik valaki. ⁵ Gözmalom. ⁶ Vilmos Lajostól kiszólnak a pavillonba. ⁷ Turai c. eléd-intézete. ⁸ Nyomda. ⁹ Frohner kávéház. ¹⁰ Bornyu Weisztól kérnek egy aranyjáradékot. ¹¹ Berger villa. ¹² Dobos pavillon. (Tudakolták, hogy Vilmos miért nem tartja meg az erdőt.) ¹³ „Bika“ kávéház. ¹⁴ Jelentés a marha vásártérről. ¹⁵ Mendelovits. ¹⁶ „Villám.“

Mardche Pátyesz és Gedálye Zwórech.

Mardche P: Szervosz Zwórechkám hodj mard meg magadat hát hodj vadjolsz?

Gedálye Zw: Szervosz az órodat i rapd le hát jól és the?

Mardche P: Khüszönök én is jól érzek magamat. Hát holóthál í mán hogy a bornyó Vájsz milen szíp házat ipitet?

Gedálye Zw: Nüü wie hájszt? Asztad én is meghodok themni és meg is theszek, — mán meg is van hozá minden, — mán beszereztem edj vas szeget a mit majd az én czokros Zálikám a kunyha falába fog bele ötni edj thál alá.

Mardche P: Váj a nyavalja thürjön khi még odjan sziepen beszerezthél.

S z e r v o s z !

Vendéglőben.

— Vendéglős ur, ennek a beafsteaknak valami baja van!

— Ugyan mi?

— N a g y z á s i hóbertban szenved.

Katonásan.

B a k a (hajnaltájt): Hadnagy ur, kérem fölkelni; jelentem alásan, azt mondta tegnap, hogy ilyen tájt felköltsem.

H a d n a g y: Milyen idő van?

B a k a: Forschriftos, jelentem alásan.

KEDVENCZ ÉTELEK.

Altiszt számba veszi a rekrutákat.

— Hogy hívják?

Első ujoncz:

— Rákosi.

— Hát téged?

Második ujoncz:

— Csukásy.

Káplár:

— Teringettét, ha valamelyiket Kolbászynak hívják, rögtön oda leszek az étvágytól, hogy nem tudok vezényelni.

Só helyett bors.

Pinczér: Vendéglős ur, a vendégek panaszkodnak, hogy az ebéd nem elég sós.

Vendéglős: Ugy? Na — akkor csak várjanak, míg a számlát viszem.

Panasz.

Após: Édes fiamuram, mest már megmondhatja nekem meg van-e elégedve a leánnyal?

Vő: Oh! ő reá semmi panaszom nincs, csak önre boszankodom, hogy miért nem dobott ki, mikor a leányát megkértem.

Szerkesztői sürgöny.

Gr. Jenő urnak Okány. Igen szellemesen beküldött előfizetését teljes hnmorral és köszönettel vettük. Bár minden zsidó ilyen okosan gondolkoznék.

Próféta. Az utolsó meghalt, a többinek pedig tudja mi a fizetése!

G-i S-r. Kpsvr. Minden szerkesztőnek meg kell küzdeni a rossz akaratuakkal, mi is úgy vagyunk, — azonban szigoruan tartjuk azt a közmondást, hogy: e b u g a t á s s z a m á r b ő g é s n e m h a l l i k m e n y o r s z á g b a !

P-i J-f. Bpst. Tiszteljük az eszméit, de nem osztjuk. — Aesopus oroszlanbörbe öltözött számara jut eszünkbe. Egyébiránt megköszönjük, ha nem háborgat!

Csa-csi Duna-Fldvr. Isteg úcse mise mondtunk volna mást!!

T-s L-s., Komárom. „Parittyánkban csak egyetlen kő van, de ez a kő az igazság; ez súlyos.“ Ezt Hugó Viktor után mondjuk önnek! Alászsolgája!!!

Pemzli. Hihetőleg a jövő számban. Türelem!

Gazdák és iparosok általános hitelszövetkezet

debreczeni fióktelepe

fűszer-, gyarmatáru csarnoka.

Korona forrás

(Steier-magyar határon)

legjelesebb legtisztább égvényes SAVANYU
VIZ egyedüli főraktára Debreczen és vidéke
részére a

GAZDÁK és IPAROSOK

általános hitelszövetkezet

fióktelepének

fűszer-, gyarmatáru csarnokában

vármegyeház melletti Miskolczi fé' e ház :

ajánlva előkelő orvosi tekintélyek által u. m. : Dr. Korányi Fri
gyes kir. tanácsos, Dr. Ké-márszky Fr. Dr. Kétli, Dr. Schwim
mer tanár, Dr. Stiller tr. Dr. Möller Kálmán egy. tr. Dr. Grósz
Sándor megyei tiszteletbeli főorvos, Dr. Reinitz, Dr. Hermann
S. főorvos, stb. Budapesten Dr. Kállay rendelő orvos Karlsbád,
Dr. Braun tr. udvari tanácsos, Dr. Rokitansky tanár, kormány-
tanácsos, Dr. Schnitler tanár, Dr. Roth tr., Dr. Oser tanár, Dr.
Vincern tr., Dr. Hertz egyetemi tanár, Dr. Marjevceller, Dr.
Kautz, Dr. Hold udvari orvos Bécseben, emésztési-, légzési és
vizeleti szervezetek bajaiban elsőrendű gyógyviz. Borral ve-
gyítve felülmulhatatlan kellemes italul szolgál; és ezen előnyei
mellett hason alkatrészekkel bíró ásványvizeknél olcsóbb.

Tisztelettel

az igazgatóság.

Gazdák és iparosok általános hitelszövetkezet

debreczeni fióktelepe

fűszer-, gyarmatáru csarnoka.

GAZDÁK és IPAROSOK ÁLTAL. HITELSZÖVETKEZETE

debreczeni fióktelepe

fűszer-, gyarmatáru csarnoka.

fűszer-, gyarmatáru csarnoka.

GAZDÁK és IPAROSOK ÁLTAL. HITELSZÖVETKEZET
debreczeni fióktelepe